

Ősz

2016. XXVI. ÉVF. 3. (155.) SZ.

Az Újpesti Baptista Gyülekezet lapja

ALAPÍTÁSI ÉV: 1936

Kedveseim

A lelkipásztor rovata

Ősz – ülünk

Képzeletben gyertek velem most egy árnyas, hangulatos őszi fa alá, és a levelek között átragyogó fényben egy padra kényelmesen leülve kezdünk gondolkodni, beszélgetni az évünkről. Mi minden volt benne eddig? Emlékszel még, milyen volt a téli hótakaró alatti föld, milyen volt az olvadás, majd a magvetés? Emlékszel a rügy-fakadásra, majd amikor virágba borult minden? Elkezdődött a termés betakarítása is, fokozatosan, folyamatosan gyűjtjük össze, amit Isten ajándékba adott, mert megáldja munkánkat, és gazdagítja az életünket. „Száll az idő sebes szárnyon...” – szoktuk énekelni az évhatáron, és ezt tapasztaljuk is. Megállíthatatlanul száguld, rohan, fogy az idő. A mi időnk, a mi évünk. Már „itt van az ősz, itt van újra”.

Közben minden megváltozik. Európa jó negyedszázada nagyot fordult a szabadság irányába. Mekkora hír volt, hogy felbomlott a Szovjetunió, a Varsói Szerződés, hogy nincs többé NDK és NSZK, hanem egységes Németország, és folytathatnánk Csehszlovákia, Jugoszlávia kérdésével, megannyi rég várt változás. Beléptünk a NATO-ba, az Európai Unióba, a schengeni övezetbe. A lehetőségek kibeszélhetetlen áradata jött felénk. Vallásszabadság, lelkiismereti szabadság, szabadteri evangelizációk... Aztán megdöbbenve néztük a híreket az elmúlt időszakban. Mi lett velünk? Mi lesz velünk? A biztonság helyére félelem telepedett, a nyugalom helyére békétlenség. Köztünk vannak azok, akik bármire képesek? Merényletek, fegyverek, áldozatok, halottak és meg-

nyomorodott lelkűek vannak körülötünk. Júliusban Saint-Etienne-du-Rouvray-ben a templomban ölték meg a 84 éves Jacques Hamel katolikus papot. Vasárnap már a mi imaházunknál is rendőrök álltak, hogy vigyázzanak a biztonságunkra. Hová kerültünk? Mi lett, mi lesz velünk?

Miközben mi visszatekintünk a képeletbeli padon ülve, Jézus is mellénk telepszik, és elkezd beszélni velünk:

„Megmondtam nektek! Az utolsó időben...” „...ne attól féljete, aki a testet öli meg... ne aggódjatok a holnap felől!” Hallom az Úr szavát: „Keressétek először Isten országát és igazságát!” Különös nyugalom árad az igékből felénk. Jézus megszólít, a nevünket mondja, és magához ölel mindnyájunkat. Mintha azt mondaná: „Kedveseim! Ne féljete! Veletek vagyok mindennap a világ végezetéig!”

Addig azonban feladatunk van. Az Úr azt is mondja, hogy még érvényben van a misszióparancs. Sőt, most sürgető igazán! Ha az ellenség felvonultatja teljes fegyverarszenálját, tessék felfegyverkezni nekünk is. Pál apostol így bátorít: „erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltöttek magatokra Isten fegyverzetét...”

Használjuk ki a rendelkezésre álló kegyelmi időt. Az ősz ne a beletörődésről szóljon, hanem a hálaadás mellett az odaszánásról, szolgálatról, az engedelmességről! Ne üldögéljünk sokáig az árnyas padon, hanem induljunk el! „Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet...” Nyugodt életet, de aktív napokat, évszakot kívánok lapunk minden Olvasójának!

Mészáros Kornél

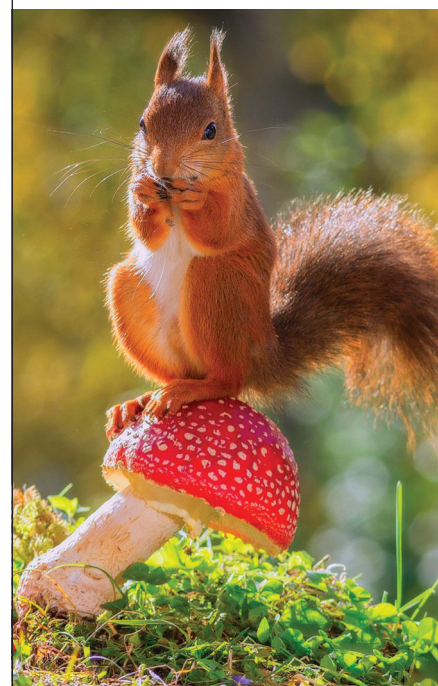
VersElő

Jön az ősz

Jön már az ismerős,
széllábú, deres ősz.
Sepreget, kotorász,
meg-megáll, lombot ráz.

Lombot ráz, diót ver,
krumplit ás, szüretel.
Sóhajtoz nagyokat
s harapja, kurtítja
a hosszú napokat.

Kányádi Sándor

Isten útjai

Elrepülnék én a felhőkig...

Idén novemberben lesz 40 éve, hogy édesanyám már nemcsak álmodik arról, hogy örökkön örökké magasztalja a mennyei Atyát. Valósággá vált számára ez a csodálatos állapot.

Édesanyánk, *Kudelász Adél (Mázsa Sándorné)* Szatmárnémetiben született, Mátészalkán és Brassóban tanult; különleges teremtmény volt. Szerény, csendes, dolgos és mindemellett rendkívül intelligens. Már kislánykorunkban tudatosan, folyamatosan nevelte belénk a házimunka minden kis fogását, részletét. Nyolcéves koromban almás pitét kellett sütnöm, majd pogácsát, aztán sorban a főzés, mosás, vasalás, takarítás, varrás stb. részleteit elsajátítanom. Zenei nevelést is kaptunk, nyelvet tanultunk. Mindezeket szüleink bölcsességének köszönhetjük.

Nekünk is nehéz időszak volt vele együtt megélni a sok szenvedést

Ez a másfél év mély nyomot hagyott bennünk. A dolog úgy kezdődött, hogy anyukám a testvéreivel elment Romániába megnézni születési helyüket és ahol később laktak és tanulmányukat végezték. Édesapám megsejtette, hogy baj van. Sírdogált, hogy aki a szülőhelyére vágyik, annak már nem sok van hátra. Műtétek sorozata következett, majd sugarazás, ami a sebet újból és újból feltépte édesanyám mellén. Ma sem tudom, hogy mit láthatott, hogyan jutott olyan mély békességre családjával, szereteteivel kapcsolatban, hogy mindent el tudott engedni, ami ehhez a földhöz kötötte. Halála előtt kb. három héttel megjelent anyai nagyanyánk kosárával, nagy cókmókkal: „Jöttem, mert Adélkát egy trónon ülve láttam előttem repdesni, mint egy angyalt, és ebből megértettem, hogy hazakészül.” Ott is maradt lányát ápolni, így tudtunk iskolába, munkába járni. Sok terhet levett ezzel rólunk. Édesanyánk sohasem panaszkodott, türelemmel viselte ezt a nagyon nehéz próbát.

Isten útjai

„Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem

az én utaim – így szól az Úr. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál.” (Ézs 55,8–9)

Sokszor Isten útjai nem az általunk elképzelt utak. Meg akarjuk mondani a mindenható Istennek, hogy mit és hogyan cselekedjen velünk. Ha ráállunk a mennyei hullámhosszra, sokkal többet meg fogunk érteni az örökkévalóság csodájából. Édesanyám sokszor énekelte: „Ó, volna szárnyam, bár volna szárnyam, nem maradnék e földön itt. Elrepülnék én a felhőkig, a felhőktől a magas égig! Ó, volna szárnyam, bár volna szárnyam, nem maradnék e földön én.” Kívánsága 46 évesen beteljesült.

Révész Sándorné

Ma csak álmodom arról

Ma csak álmodom arról, gyönyörű lehet, ha ott állok végre Előtted. Ma csak álmodom arról, hogy lesz majd egy nap, mikor színről színre látlak! Ma csak álmodom arról...

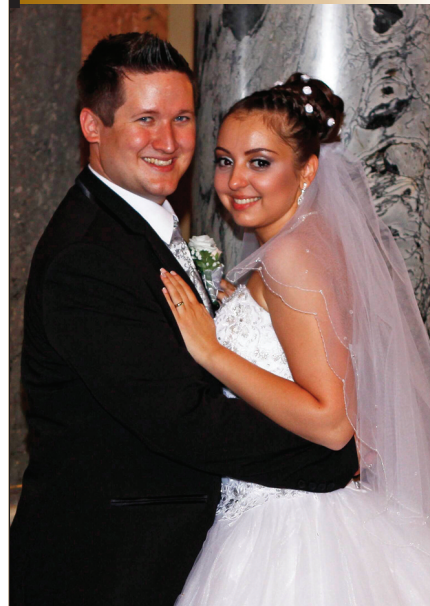
Mit érzek majd akkor, mikor dicsőséged vár, talán csendben csodállak, vagy a lábam táncot jár?

Vajon térdemre hullok, vagy állva nézek Rád, halleluját kiáltok, vagy elnémul a szám? Ma csak álmodom arról, ma csak álmodom arról...

Ma csak álmodom arról, bár ott lennék már, ahol a Fiú a menyegzőre vár. Ma csak álmodom arról, mikor nem lesz más, csupán boldog, örök imádás. Ma csak álmodom arról, ma csak álmodom arról...

(Az ének eredeti végződése többet mond a magyar fordításnál:
I can only imagine
When all I will do
Is forever, forever worship you...)

Páros oldal

„Mikor kell házasodni? Amikor jólesik!”

Így kezdte Ujvári Ferenc lelkipásztor testvér egy szép, esős nyári napon azt a menyegzői istentiszteletet, amelyen Széll Edmond és Molnár Barbara kötötték össze életüket Istennel, hogy teljes legyen a „hármass fonál”. A fiatalok egymásra találása a vőlegény édesapja, Széll Imre megfigyelése szerint így történt: „A kis molnárlány befogta a nagy szél erejét, így most már egy malomban örölnék.”

A közös út elején mit szeret Edmond Barbiban?

– Nagyon jólesik, hogy amikor végzek a munkában, otthon vár a meleg vacsorával. És szeretem benne, hogy munka után mindig végighallgat, bármilyen fáradt is.

Mit szeret Barbi Edmondban?

– Nagyon jólesik, hogy ha szabadnapos, akkor is korán felkel és elkísér dolgozni. És szeretem benne, hogy egy nehéz és fárasztó nap után is mosolyt tud csinálni az arcomra.

Közös céljukat így foglalják össze:

– Szeretnénk Istennel és a jövőbeni gyermekeinkkel egy szerető családot alkotni.

Isten segítse őket e cél megvalósításában, szívünkben kívánjuk! ●

MásHol

Önzőség vagy nagylelkűség?

Keresztény emberként egyértelmű számunkra, hogy az önzőség rossz tulajdonság. A nem hívő társadalom sem gondolkodik ezen a téren másképpen, hiszen szinte minden ember sokkal többre értékeli a nagylelkűséget az énközpontúságnál. Ha valakit önzőnek tartanak, az általában szégyennek számít, s az illető ilyenkor gyorsan megpróbál változtatni viselkedésén. Valahol mélyen belénk van ez kódolva, hiszen így alkotott meg bennünket.

Mit mond a tudomány?

Némileg megkésve, de úgy tűnik, a tudomány is igazolja ezt a tézist: nemrég egy nemzetközi matematikuscsapat kutatások alapján bizonyította, hogy az emberben alapjában véve sokkal inkább a nagylelkűség van jelen, mint az önzés, s ennek gyakorlati megélése a társadalom fejlődése szempontjából is kritikus fontosságú. Mindenki egyetért tehát, a tapasztalat mégis azt mutatja, hogy a hétköznapi életben sokkal többször diadalmaskodik az önérdék, mint a jótékonyság. Egy, a napokban elém került másik írás például kifejezetten arra buzdít, hogy legyünk önzők, mert ennek számos előnye van. Több időnk lesz, egészségesebbek leszünk, könnyebben meg tudjuk valósítani önmagunkat, boldogabbak leszünk, sőt még kapcsolataink is minőségibbek lesznek – bár ez utóbbi önmagában is ellentmondásnak tűnik. A világ tehát elismeri ugyan az önzetlenség fontosságát, de a megélésére már kevesebb energiát fordít, s lelkiismeret-furdalás nélkül akár még az ellentettjére is buzdít.

Mit mond a lelkiismeret?

Az utóbbi hetekben sokat gondolkodtam én is a témán, s közben figyeltem magamat, saját hozzáállásomat is. Szomorúan kellett rádöbennem, hogy bár nagyon fontosnak tartom a Biblia tanítását, mégis magamon is azt tapasztalom, hogy sokszor nehezemre esik nagylelkűnek lennem. Lehet, hogy csak apró dolgokban, lehet, hogy másoknak fel sem tűnik, mégis újra és újra megjelenik az önzőség az életemben. A vágy megvan bennem a jóra, a lelkelem kész, de testem sokszor erőtlenné válik.

Mit mond Isten?

Hiszem, hogy az ilyen felismerések kedvesek Isten szemében, mert alkalmat adnak a változásra, a jellemformálódásra. Hiszem, hogy Isten nem azt várja el tőlünk, hogy törekedjünk erre, tudván, hogy ez egy életen át tartó küzdelem lesz. Mint az élet sok más területén, itt is igazak Pál apostol gondolatai, miszerint ami mögöttünk van, azt elfelejtve, ami előttünk van, annak nekifeszülve fussunk egyenesen a cél felé.

A kihívás

Végezetül szeretnék egy kihívást intézni olvasóimhoz: az előttünk álló napokban, hetekben figyeljük cselekedeteinket a nagylelkűség szempontjából, s ha van miben fejlődünk, ne keseredjünk el, hanem igyekezzünk a változásra!

R. Áron

Igyekeztek a város jólétén...

• Testvéreink

A káposztásmegyeri református gyülekezet évente kétszer jótékonysági ruhaakciót rendez. A program célja a rászorulóknak segítése. A kimosott ruhákat, tiszta cipőket (esetleg női táskákat) az átvételre kijelölt időpontban elérhetővé teszik az érdeklődők számára. A program bezárása után a megmaradó ruhákat jótékonysági szervezetekhez juttatják.
<http://www.refkap.hu/ruhaakcio>

Létlge

Mi húz vissza?

„Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám; és aki nem veszi fel keresztjét, és nem követ engem, az nem méltó hozzám. Aki megtalálja életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti életét énért, az megtalálja azt.” (Mt 10,37–39)

Jézus ezekben a sorokban tovább készíti tanítványait a rövidke „próba” missziós útra, amire kiküldte őket. Az evangélium megosztása a keresztény élet egy fontos pontja, amit nem szabad szem elől tévesztenünk, de sok minden lehet az életünkben, ami meggátol ebben. „Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám...” Gondolkodjunk el azon, hogy van-e valami, és ha igen, mi az a dolog az életünkben, ami fontosabb, mint Jézus? Mi, vagy ki áll a lista élén? Szülők? Barát, barátónő? Egy párkapcsolat? Valamilyen tárgy? Pénz? Szánjunk arra egy kis időt, hogy csendességben letegyük Isten elé mindazt, ami túlzottan fontos helyen van az életünkben. Már az sem könnyű, hogy beismerjük, hogy van valami, ami annyira fontos, hogy még Istent is elhanyagoljuk miatta – nemhogy letenni és megszabadulni tőle. De ez olyasvalami, amit Isten elvár tőlünk, amire kér bennünket. Kérjük őt arra, hogy segítsen ezektől a bálványoktól megszabadulnunk, hogy teljes szívből tudjunk neki szolgálni.
Rencsényi Dávid

Ifjúság hangja

Manna a pusztában

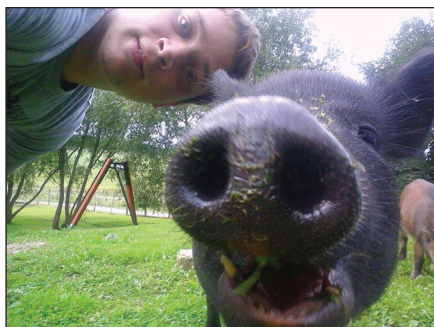
Avagy ifinyaralás Krakkópusztán

„Beszélgettünk, imádkoztunk...”

„...játszottunk...”

„Voltak ott még egyéb állatok...”

„...egy csacsi adott naponta áriát...”

„...ittunk és ettünk...”

„...és néha pihentünk...”

Kati-versek

#KRAKKOPUSZTAUBIFI2016

2016. augusztus 6.:
elindult a kiscsapat.
Úti célunk Krakkópuszta.
Hogy mi várt ott ránk? Nem is tudta
senki sem.
De azt hiszem,
jó volt ez így. És ti, hiszitek?
Ott nem volt nyoma hisztinek,
nem csaptunk túl nagy zajt, patáliát,
csak egy csacsi adott naponta áriát.
Voltak ott még egyéb állatok...
de most nem ez a lényeg, várjatok!

A tanítás alapját Jakab levele adta,
s szerintem mindenki lelkét
megragadta,
hogy *késedelmesek legyünk a haragra*.
Vagy az, hogy néha bizony eltévedünk,
elméletben könnyű nekünk
a hit, *de hol marad a cselekedet?*
Nem a beszéd menti meg lelkedet,
sőt a nyelv veszélyes, nem mindig
barátod,
mert egyformán mondhat áldást
vagy átkot.
Vad és megzabolázhatatlan, ahogy
sokszor a lélek,
amikor minket kísértések érnek.
*De boldog az az ember, ki ilyenkor
kitart,*
ki ahogy a napsütést, úgy túri a vihart
is. Sőt várja, mert tudja,
az élet koronájához vezet az útja.
S boldog az is – mert megszabadulhat –,
ki hittel szól, kéri az Urat.
Sajnos nem írják fel soha receptre
az imádságot, pedig *gyógyít az ereje*.

Hát, nagyjából ennyi lenne a tanítás
veleje.

Ezenkívül játszottunk, ittunk és ettünk,
egyik nap egy hosszú túrán kicsit
eltévedtünk.
Beszélgettünk, imádkoztunk, és néha
pihentünk,
Misitől, a „szent számártól” sokszor
megijedtünk.

De mesélni mindenről bizony hosszú
lenne,
akit érdekel, majd jövőre vegyen részt
benne!

Bakos Katalin

Otthon

Ha Östör király haragszik...

Nagyon igazságos ember volt Östör király. Azt büntette, akit kellett, és azt jutalmazta, aki megérdemelte. De legeslegvilágosabban abból látszik, hogy milyen jó király volt, hogy dühösen soha nem parancsolt senkinek semmit. Ha fölmérgeztették – és ez a királyokkal is elég gyakran megesik –, behúzódt a trónterembe, és azt mondta: – **Most akármit mondok, ne törődjétek velem, haj, de mérges vagyok, legjobb, ha nem is kerültök a szemem elé, kutya teremtette, mert hátrakötöm a sarkatokat! Tűnjetek el, és számoljatok ezerig, s akkor nézzétek meg, hogy mérges vagyok-e még.** Na, takarodott is mindenki a trónteremből, a lábuk se érte a kopott perzsaszőnyeget! Az udvari főszámolnok meg odakint a várudvaron szép tempósan elszámolt ezerig. Akkor bekukkantottak Östör királyhoz, többnyire bátran tehették, mert addigra elpárolgott a mérge. Ha mégsem, akkor elordította magát, amikor meglátta, hogy kukkantgatnak rá: – **Takarodjatok, kutyák!** – Ilyenkor aztán az udvari főszámolnok még ezerig elszámolt. A király legtöbbször már nyolcszáznyolcvannyolcnál kijött a trónteremből, és azt mondta: – **Ne haragudjatok, ha azt mondtam volna, hogy kutya teremtette meg kutyák, de kutya mérges voltam.** De az ilyen kétezeres, vagyis hogy ezernyolcszáznyolcvannyolcas haragok fehérholló-ritkák voltak, mert bölcs ember volt Östör király, hamar elszállt a haragja. – Hova szállt Östör király haragja? – Haragországba. – Ott laknak a haragok? – Ott. És lesik, hogy valakinek a szívébe szállhassanak. És ha már ott vannak, akkor reszkethet, vörösdöghet, puffadhat, ordíthat szegény ember, amíg meg nem pukkan. – Vagy amíg vissza nem száll a haragja Haragországba. – Úgy is van. Az a jó, ha idejében viszsza száll. – És ha valaki egyszer Haragországba téved? – Hát annak ezer jaj és kín és keserv. – Miért, jó harag nincs? – Dehogynem, de még mennyire hogy van! – Östör királynak jók voltak a haragjai vagy rosszak?

– Volt neki ilyen is meg olyan is. De most éppen egy jó haragját akartam elmondani. Egyetlenegyszer történt csak meg, hogy szegény udvari főszámolnoknak kiszáradt a szája a sok számolástól. Ötezerig kellett számolnia. De ez igazán érthető. Ami akkor történt, azon más is fölmérgeződött volna, nemcsak Östör király. Ugyanis egy szép napon beállított a várudvarra két lovag. Csilogott-villogott a sisakjuk, zörgött-börgött az aranyozott páncéljuk, dobolt, kapált, prűszkölt alattuk a két paripa. A nagy csörömpölésre, dobolásra, nyihogásra a palota apraja-nagyja kicsődült az udvarra. Még Östör király meg Árnika is. – **Hát ti?** – kérdezte a király. – Üdvözljük felségedet, a királyok legnagyobbikát – mondták a lovagok. – És Árnika királykisasszonyt is üdvözljük, a világ legeslegszebb leányát. – Nem is vagyok a világon a legeslegszebb – suttogetta az apjának Árnika. – **Nem baj** – mondta a király –, **egyszer majd lesz valaki, akinek a legeslegszebb lesz.** – Azzal a lovagokhoz fordult. – **Mit akartok?** – Felséges király – mondták a lovagok –, a lányodat kérjük feleségül. De tudjuk, hogy csak egyikünk felesége lehet, ezért úgy határoztunk, hogy itt az udvaron életre-halálra megvívunk, s amelyikünk élve marad, azé legyen Árnika. Örvendezett az udvari népség, na, egy jó kis csetepatét láthatunk. A két lovag már rántotta is a kardját. Na de korai volt az örvendezés is meg a „kard ki! kard ki!” is. – **Állj!** – mondta a király. – **Nehogy összeverekedjétek itt nekem!** Leeresztették a lovagok a kardjukat, néztek a királyra. – Mi az, talán nem akarod hozzánk adni a lányodat? – **Nem én döntöm azt el** – mondta a király –, **hogy kihez megy a lányom feleségül.** – Hát ki? – **A lányom. Ahhoz megy, akit megszeret. Meg aki őt megszereti. Hiába kaszaboljátok halálra egymást, ha a lányom nem szereti meg a győztest. Ha meg a vesztest szeretné meg, arra még rágondolni is rossz. Inkább hozzá se kezdjétek.** (Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika – részlet)

Játékokos

BIBLIAI NÉVFEJTŐ

Pontosan a méretem:

JÓRÁM

Dávid kedvenc gyümölcse:

Hívom a hangszerem:

Rossz karalábéleves:

Téli csapadék nem végez kerti munkát:

Takarmány elfogyásán csodálkozó számár:

Hézagkészítő famunkás:

Kerti földforgatás vége:

Szotyolások éneke:

Gyomrot megtámadó fertőző betegség:

Török tisztí jármű:

Görög oszlopfő földet fordít:

Favágó szerszám lakatja:

Felettebb újpesti színezetű:

Pillangós növényről elnevezett magyar hölgy:

Betakar a gyp:

Összepakolt szalmakötegem:

Gyalogos közlekedési eszközén:

Csodálkozó bagoly szava:

Ki-ki csoda!

Önmagunkat adni a feladathoz

Juhász Endre bácsi emlékkincsei

„Menjünk az 1-es terembe, testvérek, amíg a karbantartási munkák folynak!” – hallottuk idén nyárra a kérést. Nos, így hát nem árt emlékeznünk.

Juhász Endre testvérünk így idézi föl az 1979–1982-es éveket, életének azt a csodákkal teli időszakát, amikor imaházunk nagy átépítése történt:

– Készen voltak a tervek, de az anyagiak még nem tették lehetővé, hogy teljes egészében nekilássunk a munkának. De nem vesztettük el a kedvünket. Mivel több pénzünk nem volt, mindenki önmagát is odaadta a feladathoz, én is ezen igyekeztem. Igazából nemcsak a lehetőségeimre néztem, hanem a szükségekre is, így igyekeztem azon, hogy vonakodás nélkül vállaljak, és azt be is tartsam. A speciális famunkák kivitelezését vállaltam, de a padok már nehezebb kérdést jelentettek. Valaki a 20 padra elintézett egy méltányosabb árat. 280 ezer Ft lett volna. Bár a Központi Énekkar egy hónapra át Németországban turnézott, hogy pénzt gyűjtsenek nekünk, s valamennyit másoktól is kaptunk, de a gyülekezeti kassza ezt a terhet mégsem bírta. Ekkor Révész Benjámin testvér megkérdezett, el tudnám-e vállalni a kivitelezést, nem baj, ha a nyitásra nem lesz kész.

Csak az anyagszükséglet 12–14 köbméter volt. Nagy mennyiség ez! Az anyagvásárlásban jártasságot szereztem, s ott is minden emberrel személyes kapcsolatom volt. Elmentem az egyik telepre. Odajött egy fiatal eladó, hogy segíthet-e. Őszintén feltártam a gondot: szükség lenne, de nem telik rá. Templomépítésre szánjuk, de szegények vagyunk. A negyedosztályú áru is 4440 Ft volt, és duplája a nemes fa.

Erre ő azt válaszolta, hogy semmi gond. Ő is hívó ember, segít, amiben tud. Amikor befejeztük a válogatást, szólt a fiatalember, hogy lehet menni fizetni. Nagyon meglepődünk, hogy a pénztárnál 80

ezer Ft helyett csak 55 ezret kérték. Óriási összeg volt ez a különbség, mert a segítőnk a teljes mennyiséget negyedosztályba sorolta, s volt olyan tétel, amit nem is számolt fel. Nem adta ide a papírt, kikísért. Amikor a portásnak ellenőriznie kellett volna mindent tételeken, így szólt: „Már átszámoltam, itt minden rendben van!”

Az imaházban is Isten indította a lelkeket az adakozásra, és most a telepen is. 1979-ben a fizetések 1200–3000 Ft körül voltak. Mégis volt, aki 15 ezer Ft-ot is felajánlott, ami azt jelentette, hogy sokhavi színtiszta jövedelmét.

A vámrőség is segített a küldeményeknél, kiderült, hogy ide járt az illető vasárnapi iskolába.

Három és fél éven át mindennap megszakítás nélkül ezzel voltunk elfoglalva. Reggeltől estig megszüntettem dolgoztam, estére mégsem voltam fáradt soha, itt mindig jó volt a hangulat. A nőtestvérek meg finomakat főztek, így mindig

Fotó: Frittmann Zsombor

el voltunk látva. Semmi más munkát nem vállaltam ez idő alatt, ami még jövedelmet hozott volna, mégse szűkölködtünk soha semmiben. Mindig öröm volt, ha sikerült elhozni ide gyermekeimet, unokáimat, és dicsekedhettem az Úr dolgaival.

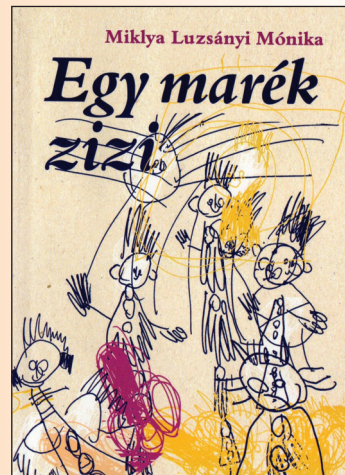
Áldott az emlékü a még élő és a már elköltözött testvéreinknek is. Hálások vagyunk értük az Úr előtt, és nagyon szépen köszönjük!

Salyámosy Éva

Most olvastam

Miklya Luzsányi Mónika

EGY MARÉK ZIZI

Olvastam régebben ezt a könyvet. Tulajdonképpen tetszett is. Ennyi emlékem volt róla. Ami miatt újra olvastam, az egy Miklya Luzsányi Mónikától idézett részlet volt, amit egy novemberi női csendesnapon illusztrációként olvasott fel nekünk Lisztes Piroska. (Hogy pontos legyen, a könyv újraolvasása után azért kiderült számomra, hogy nem ebből a könyvből idézte a házasságról, családról szóló gondolatokat – bár lehetett volna.)

Hogy miről is szól a könyv?

Humoros történet(ek) egy ötgyermekes keresztény családról. Az „egyszerű” mindennapi életükről. Az író nyilván saját életéből (is) merítette, ültette át a történeteket. A könyv kissé bohókás, többnyire vicceskedő, de azért komoly és megható is. Az úgynevezett egy délutános könyvek közé tartozik, egy kisregény, – ahogy az író jellemmezte – „egy kitárt marokban elfér, akár egy maréknyi zizi”. Kedveltem ezt a könyvet élvezetes olvashatósága miatt is, de azért is, mivel a kisgyerekes szülők (feje tetején áll a világ, semmire nincs időm) retró érzését eleveníti fel. „S remélem, Isten sem maximalista, csak optimalista.” (93. o.)

(Kiskunfélegyháza: KEPE, 2003)

AGÉ

Visszapillantó – a teljesség igénye nélkül

● Vendégünk volt a zilahi énekkar

2012 októberében járt énekkarunk a szilágysági Zilahon. Ezt a látogatást viszonzották a zilahi énekesek április 30. és május 1. közt. Tisztán, határozottan zengő énekeik között bizonyosságtételek hangzottak el. A közös úrvacsora különösképpen is kifejezte kapcsolatunkat Krisztusban. A kórust elkísérte a gyülekezet lelkipásztora, *Pardi Félix* testvér, aki az erdélyi baptisták elnöke. Az ünnepi vasárnapot megelőzte egy szombati városnézés. A budai várba énekkarunk tagjai közül többen is elkísérték a zilahiakat, vasárnap ebéd után pedig rövid séta során Újpest központját tekintették meg a vendégek. A jól szervezett találkozót *Kovács István* karnagy testvérünk irányította. Minden énekest megajándékoztuk a gyülekezetünk történelmét bemutató *Jubileumi* könyvvel és *Beharka Pali* bácsi Százszínű orgonahang című CD-jével.

● **Testvéreinktől búcsúztunk**
Bakos Ferencné Katalin testvérünktől január 27-én búcsúztunk a Megyeri temetőben, 60 esztendő kapott az Úrtól.

Gálmiklós Barnabásné Viczián Jolán testvérünket május 13-án a rákospalotai temetőben búcsúztattuk, aki 81. évében hunyt el. Eltávozásáról gyülekezetünk tagjait az „időleges elválás fájdalommal, de Istenben bízva” értesítette veje, *Kovács István*, és lánya, *Beáta*.

● **Gyülekezeti kirándulás**
Élményekben dús napot töltött együtt két autóbussznyi újpesti baptista testvér május 21-én. Úti célunk az idén Fertőd és környéke volt. Meglátogattuk Magyarország egyik legszebb, legnagyobb barokk park- és épületegyüttesét Fertődön (Eszterházi), amelyet magyar Versailles-nak is neveznek. A gyönyörű Esterházy-kastély mellett ellátogattunk Fertőrákosra is, ahol a kőfejtőben tettünk sétát, majd elmentünk a püspökpusztai Páneurópai Piknik Emlékparkba, amely az 1989-es határnyitás emlékhelye.

● Közös éneklés a Nemzeti Múzeum lépcsőjén

Immár 13. alkalommal rendezték meg a Református Zenei Fesztivált május 27–29. között. A program csúcspontja volt az az ökumenikus éneklés, amelyben mintegy 500 énekes vett részt. Meghívást kapott a baptista

énekkarok közül a központi és az újpesti baptista énekkar is. A több száz énekes múzeumkertben felcsendülő énekét *Kovács István* baptista és *Bódis Tamás* református karnagyok vezényelték. Az ünnepi találkozón felszóllt *Mészáros Kornél* lelkipásztorunk is.

● Ismét volt Egyházzenei Tanfolyam

Az idén megtartott egyhetes kurzus július 2-án délután *Révész Márk* (kürt) és *Ács Dominika* (fuvola) koncertjével kezdődött. Zongorán *Tóka Ágoston* kísért. A megnyitó alkalmon igével szolgáló *Szommer Hajnalka* imaházunkat a „hang házána” nevezte. A csütörtöki alkalommal szépen zengő kóruséneklés gazdagította a gyülekezet istentiszteletét, amelyen *Merényi Zoltán* angalföldi lelkipásztor prédikált. A tanfolyam záró alkalmat július 10-én, vasárnap délután tartottuk. Az igét *Papp János* egyházelnök testvér hirdette, a zenei program szóvivője *Tóka Ágoston* volt.

● Események röviden

– Imaházunkban történt a közgyűlés által megválasztott tisztségviselők ünnepélyes beiktatása június 5-én. Számos vendég között az eseményen részt vett Újpest alpolgármestere, *dr. Molnár Szabolcs* is. A zenei közreműködők újpestiek voltak *Kovács István* vezetésével. Orgonált *Kmethy Győző*, zongorán kísért *Szilágyi Valéria*.

– A rákospalotai imaházban adott orgonahangversenyt június 5-én *dr. Garai Zsolt* nagyváradi orgonaművész, aki a *Beharka* név betűire komponált művét is előadta. A koncerten részt vett *Beharka Pali* bácsi is.

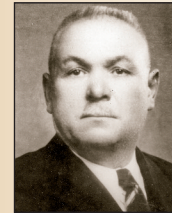
– Bemerítési istentiszteletet tartottunk június 19-én délelőtt. A bemerítés szakrális részében részesültek *Baráth Zoltánné Ildikó* és *Méreyne Bán Beatrix*, a bemerítést lelkipásztorunk, *Mészáros Kornél* testvér végezte.

– *Széll Edmond* és *Molnár Barbara* július 16-án tartották menyegzőjüket. Az ünnepi alkalmon igét hirdetett *Ujvári Ferenc* testvér, korábbi lelkipásztorunk, az áldáskérő imádságot *Mészáros Kornél* testvér mondta. Énekelt az összefont újpesti, József utcai és a központi énekkar *Oláh Gábor* és *Kovács István* vezetésével. Az ifjú pár köszöntése során megszólaltak a harangzenekar harangjai is.

Marosi Nagy Lajos

MúltKor

A vasárnapi iskola keletkezése és fejlődése Újpesten és környékén 3.

Írta: Révész Zsigmond
vasárnapi iskolai főtanító

„Meg kell emlékezni *Klusz Ernő* testvér munkásságáról is... Sajnos a világháború őt is kiragadta a vasárnapi iskolából...” – olvasható *Révész Zsigmond* cikkének előző részletében. Nagy örömről szolgál, hogy ezúttal pontosíthatjuk ezt az 1930-ból származó információt *dr. Vigh Attila* jóvoltából, akitől a következő sorokat kaptuk:

„Mivel *Klusz Ernő* anyai nagyapám volt, hadd szabadjon egy kis korekciót, kiegészítést tennem. Nem a világháború, hanem a Baptista Teológiai Szeminárium »ragadta ki« az újpesti gyülekezet szolgálatából. A budapesti szeminárium elvégzése után Hamburgba ment, ahol tanulmányai után szintén záróvizsgát tett a baptista teológián. Hamburgi tartózkodása alatt ismerkedett meg az ottani Gemeinde Gottes (Isten Egyháza) tanításával. Hazajövele után felvette a kapcsolatot *Bechtold Jakab*bal, a budakeszi (korábban a Wesselényi utcai) gyülekezethez tartozó baptista, 1907-től Isten Gyülekezete, későbbi Isten Egyháza néven különvált gyülekezet vénével, és ezután élete végéig az Isten Egyháza égisze alatt végezte gyülekezeti tevékenységét. Számos gyülekezetet alapított a két világháború közt. Még a 60-as években is többkevesebb rendszerességgel tartott ígéhirdetéseket. 1973. március 11-én halt meg Rákospalotán.”

Köszönjük az értékes információkat *Vigh Attilának*!
(Folytatása következik)

Hatalmas apróságok

● **Gyülekezetépítő lelkigyakorlatok** – fiatalabbak is elkezdhetik
Ebben a hónapban igyekezzünk megragadni az alkalmakat, hogy kezét fogjunk lelkipásztorunkkal.

● **Torna (Simon) Norbival** – idősebbek is elkezdhetik

Otthonunkban egy ablak elé állunk. Mindkét kezünkbe ablaktisztítóval teli szivacsot veszünk, és fentről lefelé haladva köröket rajzolunk velük az ablakra. Ezt három percig ismétljük, majd a szivacsokat ablaktisztító lehúzóra cseréljük, és ritmikus mozgással elkezdjük a folyadékot eltávolítani az ablakról, közben a „Látom, jön a hajnal” kezdetű éneket dudorásszuk. Otthonainkban ízlés szerint ismételhetjük e folyamatot évszakonként, sőt a gyülekezetben egymást meglátogatva is bemutatathatjuk tudományunkat.

● **MosolyOktató** – Simonéknál

Beni (2) mutatja legújabb rajzát, és közben mondogatja:

– Ez jó, ez jó!

– Igen, Benikém, ez nagyon jó – válaszolja anyukája, bár nem nagyon érti, mit ábrázol a remekmű. Mire Beni kissé mérgesen:

– Ez nem jó!!! Ez jóvacska!

Beni (2) szeretett segíteni a konyhában. Egyszer – míg anyukája mosogatott – minden edényt kipakolt a konyhaszekrényből. Anyukája nem volt elragadtatva az ötlettől:

– Beni! Most már kezdek kiakadni!

Beni kedvesen megsimogatta a kezét:

– Anyának nincs is kampója.

Angi meséli: Amikor Levi kisbaba volt, elég nehéz és mozgalmas éjszakáim voltak. **Norbi** nem várta el tőlem, hogy reggelre vasalt ing fogadja. Szívesen és ügyesen vasalja azóta is magának az ingeket. Levi többet lát-

hatta apukáját vasalni, így három éves kora körül, mikor egyszer „véletlenül” én vasaltam, nagy meglepetésben felkiáltott:

– Apa! Anya a te vasalóddal vasal!

● **(Révész) Sanyi bácsi megmente** – kertészrovatka

A címlapon lévő *Kányádi*-versben leírtak mellett még sok teendő vár ránk az őszi napokon. Szeptember elején ültess földi epret. Szeptember végén el lehet kezdeni az áttelelő növények vetését, dugványozását (pl. hagyma, fokhagyma). Október végén, novemberben lehet gyümölcsfákat ültetni, a fák, bokrok töveit körbeásni, a rózsatöveket betakarni földdel. A kardvirág-, dália- stb. hagymákat ki kell szedni és fagymentes helyre kell tenni! A szép tavaszt most kell eltervezni, és elültetni a tulipán-, jácint-, náciszahagymákat (kb. 8–10 cm mélyre). *De a betakarítási, szüreti munkák közt legyen időd hálát adni azért a sok jóért és szépért, amit Isten adott ebben az évben is!*

● **Egészségünkre!** – kincses tanácsok Kincsesné dr. Meláth Melindától

A napsugarak és a D-vitamin megcsappanásával szervezetünk dopaminszintje csökkenni kezd, ami hangulatunkra negatív bélyeget nyomhat. Használjuk ki ezt a csoda szép évszakot, tegyünk minél hosszabb kirándulásokat, töltsük fel szervezetünket napfénnel, jó levegővel! A hideg időjárás ellen megfelelő öltözékekkel tudunk védekezni. Ebben a hónapban leggazdagabb a választék zöldségben, gyümölcsben. Ajánlatos, hogy az olajos magvak se hiányozzanak egyetlen nap sem az étrendünkből. Fontos hangsúlyozni, hogy nem csak nyáron érdemes odafigyelni a megfelelő mennyiségű vízbevitelre.

Segítség

Hogyan lehet összeüzni egy csoport lelkesedését?

„Hasznos” tanácsok csoportvezetőknek

1. Gyorsan tégy helyre minden félreértést vagy rossz választ. Igyekezz uralkodó hangvételt képviselni, hogy mindenki megtudja, milyen komoly vagy.

2. Soha ne tegyél fel olyan kérdéseket, amelyek gondolkodásra késztetnek másokat! Ha egyszer elkezdik, lehet, hogy sosem hagyják abba. Még az is megeshet, hogy esetleg a te gondolatodat is megkérdőjelezik.

3. Mindig te válaszolj a csoportban felmerülő kérdésekre, ahelyett hogy más csoporttagokat hagynál szóhoz jutni. Végül is ki a legszakavatottabb és illetékebb erre?

4. Gondosan ügyelj arra, hogy véletlenül se mosolyogj, és ne lelkesedj mások megnyilatkozásáért.

5. Név szerint hívd fel egyeseket, hogy válaszoljanak. Ne félj attól, hogy zavarba hozod őket, úgyis túlélnek.

6. Csak komplikált és nehéz kérdéseket tegyél fel. Elvégre azt szeretnéd, ha mindenki belátná, hogy milyen keveset tud, és milyen okos vagy te.

Bölcs beszéd

„Tiszteld apádat és anyádat, hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”

Úgy is mondhatjuk: ne háborúzz a szüleiddel, mert ezzel ártasz nekik, magadnak, leginkább pedig a leendő gyermekeidnek. Ha a szüleidet hibáztatod a sorsodért, akkor elkerülhetetlenül hasonló sorsra ítéled az utódaidat is – harmad- és negyedízig. Törd meg az átkot!

Kmethy Gergely

Kiadja az Újpesti Baptista Gyülekezet
1043 Budapest, Kassai u. 26.

ujlant@baptist.hu; www.ujlant.atw.hu

Felelős kiadó: *Mészáros Kornél*

Felelős szerkesztő: *Szommer Hajnalka*

Tördelőszerkesztő: *Papp Szabolcs*

ISSN 1217-4378

A cikkek eredeti teljes terjedelmükben a www.ujlant.atw.hu oldalon olvashatók.